

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی معماری همساز با اقلیم شهرکنگاور بر مبنای مدل های ماهانی، اوانز، گیونی

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سمیرا ضرغام ایناللو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

سیدمحمد رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

خلاصه مقاله:

اجرای روش های مناسب در طراحی ساختمان که با اقلیم محل هماهنگ باشد، همواره مدنظر معماران بوده است. هدف این پژوهش بررسی معماری همساز با اقلیم شهر کنگاور بر مبنای مدل ماهانی، اوانز و گیونی است. بررسی اقلیمی شهرها می تواند کمک بسیار زیادی برای طراحی بناهای با کاربری های مختلف را به معماران بدهد. مقاله حاضر کوششی است هدفمند جهت تطبیق آمار اقلیمی با استانداردهای اقلیمی طراحی و تطبیق این آمار با استانداردهای طراحی، روش تحقیق در این بررسی به صورت تحلیلی- توصیفی با ابزار مطالعات کتابخانه ای- اطلاعات و اسناد جمع آوری شده است. در این پژوهش نوع معماری همساز برای آسایش یا عدم آسایش انسان بر اساس مدل ها و شاخص های زیست محیطی مانند: ماهانی، اوانز، گیونی و با استفاده از ایستگاه هواشناسی سینوپتیک کنگاور بر اساس معدل آب و هوایی 5 ساله (1386-1390) مورد ارزیابی قرار می گیرد. در این زمینه پژوهش های گسترده ای در اقلیم ها و شهر های مختلف صورت گرفته است. نتایج حاصله نشانگر این موضوع می باشد که با توجه به تحلیل شاخص ماهانی می توان دریافت که مجموعه های ساختمانی بهتر است که دارای بافت فشرده همراه با حیاط باشند و در رابطه با فاصله بین ساختمان ها باید فاصله بین آنها فشرده تعیین شود. بر اساس اوانز شهر کنگاور در ماه های خرداد، تیر، مرداد و شهریور با دمای بالا و نوسان زیاد دما در شبانه روز همراه است و از تحلیل شاخص گیونی می توان دریافت که در ماه های فروردین و اسفند دمای بیشینه در هنگام ظهر در محدوده منطقه آسایش قرار دارد.

کلمات کلیدی:

معماری همساز با اقلیم، ماهانی، اوانز، گیونی، کنگاور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266966>

